

De, som ved denne Lovs Stadfæstelse har Beskikkelse som Underretssagførere, og som inden den 1. Januar 1914 for Justitsministeren har anmeldt at have Bopæl i København eller Københavns Amt, har Ret til — foruden for alle Underretter udenfor København — at give Møde for Kriminal- og Politiretten og Sø- og Handelsretten i alle Sager og for den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret i alle 1ste Instans Sager. Denne Bestemmelse træder i Kraft 8 Dage efter Indrykkelsen i Lovtidenden af en af Justitsministeren udstedt Bekendtgørelse derom.

§ 1032.

Udtrykkene „Højesteretssagfører“ og „Sagfører ved Underret“ i §§ 43, 121, 126, 127, 130, 140 og 1023 skal forstaaes som omfattende de i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Sagførere af de tilsvarende Klasser. De i Henhold til den hidtilværende Lovgivning beskikkede Overretsprokuratorer og Overretssagførere skal i Henseende til Møderet (§ 127) saavel som i øvrigt ved Anvendelsen af de foranstaaende Bestemmelser være ligestillede med Landsretssagførere.

Sagførere, som forinden denne Lovs Ikrafttræden har været antagne til at udføre offentlige og beneficerede Sager, beholder dette Hverv, for Straffesagers Vedkommende dog kun som Forsvarere, saa længe ikke Justitsministeren efter Erklæring fra vedkommende Ret anser dem for uskikkede dertil.

§ 1033.

Fra den Dag, denne Lov træder i Kraft, behandles borgerlige Retssager, som derefter tingfæstes (jfr. § 279), i Overensstemmelse med de Regler, som denne Lov foreskriver, dog at den i Medfør af den ældre Lovgivning ved Forligskommissionerne stedfundne Forligsprøve forbliver gyldig. Derimod bliver Behandlingen af de Retsager, i hvilke Stævning paa den nævnte Tid allerede er forkyndt, at tilendebringe i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler; dog kan vedkommende Ret træffe Bestemmelse om saadanne Lempelser i Behandlingsmaaden, som findes hensigtsmæssige. Den, der meddeler Modparten Stævning i Overensstemmelse med denne Lov, antages derved at have lovlig frafaldet den Stævning, som han i Henhold til de hidtil gældende Regler maatte have udtaget og ladet forkynde, men endnu ikke irettelagt.

Borgerlige Retssager, som paa den Dag, denne Lov træder i Kraft, svæver ved en Underret udenfor København, bliver at behandle til Ende og at paakende ved den paagældende Underret uden Hensyn til Sagens Beskaffenhed eller Sagsgenstandens Værdi. Finder en Deling Sted af en hidtilværende Underretskreds, sker Behandlingen i alle Tilfælde, hvor Værnetinget beror paa stedlige Hensyn, ved den Ret, under hvilken den paagældende Del af Retskredsen henlægges, i andre Tilfælde ved den Ret, under hvilken den større Del af Retskredsen er henlagt. Borgerlige Sager, som til den angivne Tid svæver ved Hof- og Stadsretten, herunder Rettens Skiftekommission, eller Københavns Kriminal- og Politiret, gaar efter Reglerne i §§ 224—28 over enten til Østre Landsret eller Københavns Byret. Sager, som svæver ved Landsoverretten i København eller Viborg, gaar over henholdsvis til Østre eller Vestre Landsret.

§ 1034.

Søgsmaal efter Gældsbreve, med Hensyn til hvilke den i Forordningen af 25. Januar 1828 hjemlede hurtige Retsforfølgning gyldig er vedtaget, bliver, for saa vidt de ikke ifølge foregaaende Paragraf skal behandles efter de hidtil gældende Regler, at behandle efter de i Kapitel 41 givne Regler, som om disse var paaberaabte i Gælds brevet.